

Organiza:

Real Academia Galega de Belas Artes

Praza do Pintor Álvarez de Sotomayor, 1
15001 A Coruña
Teléfono y fax 981 211 602
info@academiagalegabelasartes.org
Www.academiagalegabelasartes.org

Programación artística do concerto de carácter benéfico proposto por
ORPHELION
a favor de

Patrocinan:

Real Academia Galega de Belas Artes

"TRÍO ORPHELION"

STEPHANIE HAMBURGER, *frauta*
DEBORAH HAMBURGER, *violín*
BERTHOLD HAMBURGER, *violoncello*

CONCERTO A BENEFICIO DE
LA COCINA ECONÓMICA DE LA CORUÑA

Xoves, 15 de marzo de 2018
Ás 20:00 horas
Salón de Actos da Academia

concerto

NOTAS AO PROGRAMA

ANTONIO VIVALDI Concerto sol menor, RV 103

Esta pequena obra mestra é un concerto real, non unha sonata de trío. Na obra de Vivaldi, ademais dos coñecidos *concerti* para un só instrumento e/ou orquestra de cordas e baixo continuo existen tamén os chamados "Concerti da camera", que están escritos para un número reducido de instrumentos. Neste grupo de obras, prevalecen as combinacións con solistas (fruta, oboe, fagot).

A máis pequena destas pezas, que ocupan os números 87 a 108 no índice Ryom das obras de Vivaldi, é o noso Concerto sol menor, RV 103. Amosa todos os *nuances* que tamén apreciamos nos "grandes" concertos de tonalidades menores do veneciano como por exemplo no verán e o inverno das Catro Estacións: temas concisos para os tres instrumentos, chamados *ritornelos*, no primeiro e terceiro movemento mesturados con paisaxes virtuosas para cada un dos instrumentos individuais. Unha melodía encantadora de "canto" no segundo movemento e cromatismo atrevido no *Finale*.

ALEXANDER TCHEREPNIN Trío en Do Maior (1960)

Naceu en San Petersburgo, Rusia, e tocou o piano e compuxo prolíficamente desde unha idade moi temperá. Despois da Revolución Rusa de 1917, a familia fuxiu de San Petersburgo e instalouse durante algún tempo en Tiflis. En 1925 gañou o Premio Schott co seu Concerto da Camera, op. 33. Comezou as súas visitas anuais aos Estados Unidos en 1926 e máis tarde pasou ao Remoto Oriente, facendo algunhas longas visitas a China e Xapón entre 1934 e 1937.

As súas primeiras obras son bastante orixinais e algunhas das súas pezas teñen duradeira popularidade. A súa produción inclúe tres óperas, catro sinfonías, un divertimento (que é unha sinfonía en todos menos no nome), seis concertos para piano, obras para ballet, música coral, e unha grande cantidade de música para piano só. A súa Sinfonía n.º 1 (1927) é notable por ter incluído o movemento sinfónico primeiro escrito completamente pola percusión sen inclinación (Benjamin Folkman, citada no Wender 1999, 6). Unha das dúas sinfonías deixada incompleta á súa morte sería para percusión sola (Arias 2001). Tcherepnin inventou o seu propio idioma harmónico. A máis famosa das súas escalas sintéticas, derivadas da combinación de menores e maiores hexacordos, ten nove notas e consta de tres semitonos-en conxunción con tetracordes semitono. Isto chegou a ser coñecido como a "escala Tcherepnin" (Slonimsky 1968, 19-20), e pode ser clasificada cos modos de Messiaen de transposición limitada. Tamén traballou coas escalas pentatónicas, melodías antigas de Rusia entre modos de transporte, as harmonías de Georgia, e os oito "nota cromática perfecta" escala construída sobre medio paso e paso-e-un-intervalos de media. O trío en Do Maior tamén se chama "trío de nenos" xa que foi composto para os 3 nenos da pianista suíza Margrit Weber e foron estes nenos quen o tocaron por primeira vez. No *Ricercare* Tcherepnin íntegro na composición os nomes dos nenos (Maria, Thomas e Helen) e o nome do pobo onde escribiu a obra (Baech).

EUGÈNE WALCKIERS Grand Trio op.35

Eugène Walckiers estudou con Jean-Louis Tulou en París, onde tamén coñeceu a Henri Brod, Gioacchino Rossini e Anton Reicha, con quen estudou e que o valoraron enormemente polo seu talento e dilixencia. Jean-Louis Tulou tamén influíu en Walckiers no seu virtuosismo.

As súas primeiras composicións foron traballos para fruta, despois de 1820 tamén escribiu para piano, especialmente baixo a influencia de Friedrich Kalkbrenner, Sigismund Thalberg e Heinrich Wilhelm Marchand. Con cada un deles traballou nunha obra para fruta e piano.

Walckiers escribiu 19 pezas para fruta soa, 113 dúos, 19 tríos e 13 cuartetos con fruta, así como cuartetos de corda e quintetos de piano e varias obras corais nos últimos anos da súa vida.

Os seus traballos foron publicados durante a súa vida. Algunhas primeiras edicións se atopan na Bibliothèque Nationale de París.

ANTONIO VIVALDI (1678-1741)

Concerto sol menor, RV 103

- I. Allegro
- II. Largo
- III. Allegro

ALEXANDER TCHEREPNIN (1899–1977)

Trío en Do Maior

- I. Introduction
- II. Scherzo
- III. Ricercare
- IV. Rondó

EUGÈNE WALCKIERS (1793–1866)

Grand Trío op. 35

- I. Allegro non troppo ma con fuoco
- II. Andante
- III. Scherzo
- IV. Finale-Allegretto